

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9P/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213203081
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2013:6213203081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom vo veci starostlivosti o maloleté deti U. R., nar. XX. XX. XXXX a E. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, deti rodičov Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. XX a D. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. - L. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, za účasti Úradu práce, soc. vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako kolízneho opatrovníka maloletých detí, o návrhu otca detí na zrušenie zákazu jeho styku s maloletými deťmi, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

odôvodnenie:

Otec maloletých detí doručil dňa 28. 03. 2013 na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal zrušenia zákazu styku s maloletými deťmi U. R., nar. XX. XX. XXXX a E. R., nar. XX. XX. XXXX. Posledne Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozhodol rozsudkom zo dňa 16. 11. 2012, č.k. 9P/189/2012-24, ktorým jeho zhodný návrh zamietol. Návrhom sa predovšetkým domáhal, aby bol predvolaný a eskortovaný z ústavu na výkon trestu odňatia slobody na pojednávanie pred okresným súdom, aby sa mohol ku všetkým veciam dopodrobna vyjadriť a obhájiť. Žiadal, aby bol vo veci vypočutý opatrovník detí - kurátor, zástupca vedenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody - Kráľová, Banská Bystrica, jeho pedagógovia a zástupca výchovy a ústavný psychológ. Zo zákona má právo byť súdom vypočutý a za tým účelom eskortovaný na súd, ktorý pojednáva o jeho návrhu o zrušenie styku s maloletými deťmi. Odvtedy ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody pravidelne deťom píše listy, najmä k ich narodením a meninám a je v písomnom kontakte s cirkevnou charitou, ktorá mu napomáha zvládať túto odlúčenosť od rodiny. Existuje viacero mimovládnych organizácií, o čom má vedomosť, preto žiada, aby mu bola z ich strany poskytnutá pomoc, aby mohol sa stýkať s maloletými deťmi. Podľa neho vplyvnou osobou na deti je stará matka Y. R., ktorá deťom nedovoľuje listy čítať, tieto roztrhá skôr, než si ich prečítajú, o čom má dôkaz a to svedka z Čelár. Proti tejto osobe mieni podať trestné oznámenie na políciu. Vo výkone trestu je zamestnaný ako holič. Poukázal na nález ústavného súdu SR č. 428/2012, ktorý podal výklad ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona a aplikujúc tento nález na tento prípad hrozí, že bude z výkonu trestu odňatia slobody prepustený skôr, ako mu má uplynúť výkon trestu. V tomto smere podal ustanovený obhajca návrh na povolenie obnovy konania.

Otec detí mal predvolanie na pojednávanie doručené dňa 11. 04. 2013. Súd na pojednávaní dňa 03. 05. 2013 upustil od jeho výsluchu.

Matka detí na pojednávaní dňa 03. 05. 2013 uviedla, že s návrhom otca detí nesúhlasí. Otec detí zneužíva súdu, keď v krátkom časovom úseku opätovne podáva identické návrhy na zrušenie zákazu styku s maloletými deťmi. O takomto jeho návrhu bolo len nedávno rozhodnuté. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 07. 02. 2013. Otec detí je dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody a deti nemajú

k nemu vytvorenú žiadnu citovú väzbu. V čase keď nastúpil na výkon trestu odňatia slobody boli deti veľmi malé. Otec detí v návrhu neuvádza pravdivé skutočnosti. Tak tomu bolo aj v minulosti. Dcéрка nemá žiadny telefón, teda nemohla pri telefóne plakať ako uvádzal otec detí. Nie je pravdou ani to, že zakazuje deťom čítať listy, ktoré od neho obdržia, prečítajú, avšak ich reakcia nie je žiadna. Odmietajú mu písomne odpovedať na okolnosti v listoch uvádzané. Tak deti, ako aj ona samotná nie je s otcom detí v žiadnom kontakte. Nemá záujem na akomkoľvek obnovení kontaktu s týmto mužom, keďže bol a zostáva pre ňu nebezpečný. Z jeho nevyspytateľného správania mala strach, čo vlastne konštatovali aj súdy v rozhodnutiach, keď ho odsúdili na dlhodobý trest odňatia slobody. S otcom detí v minulosti boli manželia, avšak ich manželstvo bolo rozvedené. Odvtedy ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody sa o maloleté deti stará osobne a vie zabezpečiť ich výchovu a starostlivosť. Má len vyživovacie povinnosti k týmto deťom. Od Úradu práce, soc. vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši poberá dávky v hmotnej núdzi. Býva v rodinnom dome v Obci Č. č. XX, ktorý patrí do jej podielového spoluvlastníctva. Druhým spoluvlastníckym podielom disponuje jej sestra. Deti navštevujú školu, každodenne sa ich snaží pripraviť do školy a venuje im všetok svoj čas. Zdravotný stav detí je dobrý. Ich ošetrojúcou lekárkou je G. G. M. U. otca detí na zrušenie zákazu jeho styku s deťmi žiadala zamietnuť.

Kolízna opatrovníčka maloletých detí na pojednávaní dňa 03. 05. 2013 vypovedala, že návrh otca detí na zrušenie zákazu styku s maloletými deťmi považuje za nedôvodný. Od posledného rozhodovania súdu o jeho identickom návrhu uplynula veľmi krátka doba. Od tohto času sa na strane detí a tiež aj na strane otca detí nezmenili pomery, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie. Otec detí je odsúdený na dlhodobý trest odňatia slobody a preto nie je v záujme maloletých detí, aby sa s ním stýkali vo väzenskom prostredí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to vyjadrením matky detí zo dňa 18. 04. 2013, návrhom obhajcu JUDr. Vladimíra Zvaru, advokáta z AK SNP 1/A vo Veľkom Krtíši z 15. 03. 2013 na obnovu konaní vedených pred tunajším súdom pod sp. zn. 1T 163/2004 a 9T 12/2006, správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej z 11. 04. 2013, prehľadom mzdy otca detí počas výkonu trestu a oboznámil sa s pripojenými spismi Okresného súdu Veľký Krtíš 7P 182/2007, 9P 9/2012 a 9P 189/2012.

Podľa § 25 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností (§ 26 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Súd sa pri svojom rozhodovaní spravoval citovaným ustanovením zákona, ktoré aplikoval na dokazovaním preukázaný skutkový stav veci. Predmetom konania bol návrh otca detí na zrušenie zákazu jeho styku s maloletými deťmi E. R., nar. XX. XX. XXXX a U. R., nar. XX. XX. XXXX. Z pripojeného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P 189/2012 sa zisťuje, že posledne tunajší súd o identickom návrhu otca detí rozhodoval dňa 16. 11. 2012, kedy jeho návrh rozsudkom zamietol. Na odvolanie otca detí rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 23. 01. 2013, č.k. 15CoP/1/2013-39, ktorým rozsudok Okresného súdu potvrdil. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňom 07. 02. 2013. Otec detí s odstupom ani nie dvoch kalendárnych mesiacov od právoplatnosti týchto rozhodnutí podal takmer identický návrh na zrušenie zákazu jeho styku s maloletými deťmi. Z pripojených spisov súd zistil, že návrhy otca detí označené ako žiadosti boli takmer identické v konaní 9P/9/2012; 9P/189/2012 s návrhom zo dňa 26. 03. 2013 doručeným súdu dňa 28. 03. 2013. V každom návrhu otec detí sa domáhal, aby bol eskortovaný na pojednávanie a tam aby mohol vysvetliť súdu dôvody, pre ktoré sa domáha zrušenia rozhodnutia o zákaze styku a kľásť zúčastneným stranám otázky. V poslednom návrhu ďalej uviedol, že je v nápravno-výchovnom ústave zamestnaný ako holič s certifikátom. Naviac sa domáhal, aby súd v konaní vypočul ako svedkov zástupcu vedenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, jeho pedagógov a zástupcu výchovy a ústavného psychológa. Z obsahu pripojeného spisu 7P 182/2007 sa zisťuje, že Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozsudkom zo dňa 22. 09. 2009 v konaní 2C 12/2009 manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol. Maloleté deti na čas po rozvoze zveril do osobnej starostlivosti matke. Súd zakázal styk otca s maloletými deťmi a nad ich výchovou určil dohľad. Rozsudok súdu v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 15Co/369/2009-131 zo

dňa 16. 12. 2009 nadobudol právoplatnosť dňom 11. 01. 2010. Otec detí bol už v čase rozvodového konania vo výkone trestu odňatia slobody. Na trest odňatia slobody bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu zo dňa 30. 10. 2006 č.k. 9T/12/2006-326 a uznaný vinným pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona a zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1a a ods. 2d Trestného zákona, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a štyri mesiace nepodmienečne. Rovnaký záver vyplýva aj z úradného záznamu napísaného dňa 03. 05. 2013 (č.l. 19 v spise). Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci 15Co/369/2009 vyplýva, že otec maloletých detí sa dopúšťal fyzického násillia voči ich matke i maloletej dcére E.. Obidve deti a matka mali zo správania otca detí strach. V tom čase mala E. 7 rokov a U. 5 rokov svojho veku. Z vykonaného znaleckého dokazovania pre potrebu konania 7P/182/2007, kedy bolo rozhodované o styku otca s maloletými deťmi, a podaného posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. vyplynul záver, že styk maloletých detí s ich otcom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody vo väzenskom prostredí by mohol byť pre ne traumatizujúci. Takýto záver vyplýva aj z prednesu kolízneho opatrovníka maloletých detí na pojednávaní dňa 03. 05. 2013. Aj keď je možné predpokladať, že pribúdajúcim vekom sa môžu zmeniť vzájomné vzťahy maloletých detí s ich otcom, súd sa ale domnieva, že od zákazu styku otca s maloletými deťmi nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie vo veci. Odvtedy ako je otec detí vo výkone trestu odňatia slobody stratil s deťmi akýkoľvek kontakt, deti sú vychovávané len ich matkou, preto vynucovaný styk detí s otcom by neprospeľ ich fyzickému a duševnému rozvoju, naopak by mohol viesť k antagónii a absolútnemu odmietaniu stretávania sa detí s otcom s akcentom aj na možnú zmenu rozhodnutia potom, ako otec detí vykonal trest odňatia slobody. Je nepochybné, že súdy sa z dôvodmi otca detí uvádzanými v tomto návrhu, ktorý je takmer identický s návrhom podaným dňa 25. 09. 2012 dostatočne vyporiadali. Súd nepovažoval preto za dôvodné vykonávať rozsiahlejšie dokazovanie, napr. vykonaním dotazu na väzenské zariadenie, výsluchom svedkyne - starej matky mal. detí, eventuálne výsluchom tých svedkov, ktorých otec detí v návrhu uviedol. Preto, aby súd rozhodol inak, je nutná taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje iné rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností. Nesporne takáto zmena pomerov v danej veci nenastala, keďže otec detí bezprostredne potom, ako jeho predchádzajúci návrh bol súdmi zamietnutý, podal takmer identický návrh na zrušenie zákazu jeho styku s maloletými deťmi. Súd v rámci vykonaného dokazovania zistil, že otec detí neuvádza pravdu o tom, že je zamestnaný, keď z obsahu správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej z 11. 04. 2013 vyplýva iný záver. Otec detí bol z práce vyradený dňa 22. 02. 2012. S týmto korešponduje aj prehľad jeho mzdy, ktorú dosahoval počas výkonu trestu odňatia slobody. Súd konanie otca detí, ktorý opakovane podáva zhodný návrh na začatie konania o zrušenie zákazu styku s deťmi, považuje za účelové v snahe navodiť súdu, že sa na jeho strane vzťah k deťom a ich matke podstatne zlepšil, čím sa snaží si vylepšiť profil svojej osobnosti pre očakávané konanie o jeho podmiennečnom prepustení. Aj keď otec detí k návrhu pripojil aj návrh z 15. 03. 2013, napísaný JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom vo Veľkom Krtíši na obnovu trestných konaní, tento nemôže ovplyvniť rozhodovanie súdu v opatrovanskej veci. Súd je toho názoru, že v danom konaní možno naďalej považovať správu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej z 07. 11. 2012 zabezpečenú pre potrebu konania 9P/189/2012 za použiteľný dôkaz, keďže od posledného rozhodnutia o identickom návrhu otca detí uplynul veľmi krátky čas. Z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za dôvodné opätovne žiadať od zhodného nápravno-výchovného ústavu správu na otca detí, lebo mi nemohla priniesť nové skutočnosti. V žiadosti otca detí o nutnosti jeho eskortovania a výsluchu pred tunajším súdom súd zaujal zhodné stanovisko ako uviedol Krajský súd v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č.k. 9P/189/2012-24 zo dňa 16. 11. 2012. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku č.k. 15CoP/1/2013-39 zo dňa 23. 01. 2013 konštatoval, že otec detí mohol požiadať ústav, kde sa uskutočňuje výkon trestu odňatia slobody, aby bola zabezpečená jeho účasť na pojednávaní pred okresným súdom. Mal na to dostatok času vzhľadom na vytýčený termín pojednávania a doručenie predvolania v zmysle § 115 ods. 1, 2 O.s.p. Súd len pripomína, že predvolanie mal doručené 11. 04. 2013 a pojednávanie vo veci bolo dňa 03. 05. 2013. Okresný súd upustil od výsluchu otca detí v ústave na výkon trestu, pretože z návrhu otca detí bolo zrejmé čoho sa ním domáha. Navyac v návrhu uvádzal rovnaké skutočnosti ako vo svojich predchádzajúcich návrhoch a od posledného súdneho rozhodnutia uplynula veľmi krátka doba. Súd súladne s názorom kolízneho opatrovníka maloletých detí, ako profesionálneho pracovníka sa domnieva, že by nebolo v záujme maloletých detí, aby sa so svojim otcom mohli stykať vo väzenskom prostredí, bolo by to pre ne stresujúce a nebolo by to v záujme ich zdravého psychického vývoja. Súd nepovažoval návrh otca detí za dôvodný, preto ho zamietol. Súd navyac pripomína, že otec detí môže najskôr môže požiadať o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody niekedy v polovici

roka 2016 po výkon 3/4-ín uloženého trestu odňatia slobody. V tomto čase budú mať deti 14 a 12 rokov svojho veku a teda budú môcť samostatne prejavíť svoj postoj či sa chcú so svojim otcom stretávať. Aj keď obidve deti budú v tomto čase zastúpené ich matkou, súd môže pri rozhodovaní o zrušení zákazu styku prihliadnúť na ich záujmy a vôľu s prihliadnutím na dosiahnutý stav ich rozumovej vyspelosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to písomne v troch vyhotoveniach.

Toto právo neprináleží matke dieťaťa a kolíznemu opatrovníkovi detí, ktorí sa po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok výslovne vzdali práva odvolania voči súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.